

Nd.

149. Frumvarp til laga

um veiði, sölu og útflutning á kola.

Frá sjávarútvegsnefnd.

1. gr.

Bannað er að veiða, flytja á land eða selja, hvort heldur innan lands eða til útflutnings, eða kaupa skarkola (*Pleuronectes platessa*), þykkvalúru (*Pleuronectes microcephalus*), sandkola (*Pleuronectes limanda*) og langlúru (*Pleuronectes cynoglossus*), sem er smærri en 27 sentimetrar á lengd og 250 grömm að þyngd.

2. gr.

Nú eru kolategundir þær, er í 1. gr. getur, og stærri eða þyngri en þar greinir, ætlaðar til útflutnings, hvort heldur nýjar, ísvarðar, frystar, reyktar eða saltaðar, og skulu þær þá metnar og flokkaðar af fiskimatsmanni. Skal fiskimatsmaðurinn gefa vottorð um gæði og flokkun fisksins og geta um merkingu umbúða á vottorðinu, en vigtarvottorð, ef fiskurinn er fluttur út án umbúða.

Undanþeginn mati er sá fiskur, sem veiðist á skip, sem aðeins flytja eiginn afla á erlendan markað.

3. gr.

Yfirfiskimatsmenn skulu hafa eftirlit með því, hver í sínu umdæmi, að ákvæði 1. og 2. gr. laga þessara séu haldin. Enn fremur skulu þeir jafnframt hafa eftirlit með, að framfylgt sé lögum og reglugerðum, er gilda á hverjum tíma um möskvastærð veiðarfæra. Með samþykki ráðherra geta yfirfiskimatsmenn falið fiskimatsmönnum að annast eftirlitið í fjarveru sinni, og skal greiðsla fyrir starfið ákveðin af ráðherra. Kostnaður við eftirlitið greiðist úr ríkissjóði. Fiskideild Háskóla Íslands skal jafnan heimilt að rannsaka hinar ýmsu tegundir fiska hjá seljendum eða kaupendum fisks og kaupa fisk af eigendum til rannsóknanna við sannvirði, ef hún óskar þess.

4. gr.

Nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara skulu sett með reglugerð, og má í reglugerðinni setja ákvæði um sektir fyrir brot á henni.

5. gr.

Sá, sem gerist brotlegur við ákvæði 1. gr. með því að veiða, flytja á land, selja eða kaupa smærri kola en þar er leyft, skal sæta sektum svo sem hér greinir:

Fyrir fyrsta brot 500 krónur.

Fyrir hvert ítrekað brot 1000 krónur.

Auk þess má, ef miklar sakir eru, svipta skipstjóra skipstjórnarréttindum, sem orðið hefur brotlegur þrisvar eða oftár.

Fyrir brot gegn 2. gr. greiðist 300 króna sekt fyrir fyrsta brot og 500 krónur fyrir hvert brot þar eftir.

Sektirnar renna í ríkissjóð.

6. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal reka sem opinber lögreglumál.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

G r e i n a r g e r ð.

Athygli sjávarútvegsnefndar hefur verið vakin á því, að ákvæðum reglugerðar um lágmarksþyngd og lágmarksstærð fisks, sem veiddur er í dragnót og hafður er til sölu, sé ekki framfylgt, enda ekkert eftirlit með því haft, að svo sé gert. Enn fremur

hefur sú breyting orðið á tveim síðustu árum, að margir vélbátar eru nú teknir að stunda botnvörpuveiðar, og eru engin ákvæði til í gildandi lögum um lágmarksþyngd eða lágmarksstærð þess fisks, er þessir bátar veiða og selja. Af þessum ástæðum hefur kolaveiði á síðastliðnu ári verið rekin sem hrein rányrkja og mjög mikið verið veitt af smákola, sem ekki er orðinn kynþroska og ætti þess vegna alls ekki að veiða. Þetta óhóflega dráp ungtólans myndi hefna sín áþreifanlega innan skamms, ef óbreytt er látið standa, og hefur nefndin því orðið ásátt um að flytja frv. það, er hér liggur fyrir, til þess að bæta úr þessu.

Í frv. er tekið upp það nýmæli að fyrirskipa flokkun og mat á kola þeim, sem ætlaður er til útflutnings, og að fela yfirfiskimatsmönnum mat þetta, svo og eftirlit með möskvastærð veiðarfæra og eftirlit með því, að haldin séu ákvæði laganna um lágmarksstærð þess fisks, sem veiddur er og seldur. Starf fiskimatsmanna hefur minnkað mjög hin síðari árin, og ættu þeir því að hafa nægan tíma til þessa, enda fái þeir þóknun samkvæmt ákvörðun ráðherra, en fiskimatsmennirnir eru vanir að vinna trúnaðarstörf í þágu þess opinbera og ættu því að vera vel til þessa starfs hæfir, og þá jafnframt færir um að brýna fyrir fiskimönnum, hver nauðsyn er á, að lög-gjöf sem þessi sé í heiðri höfð.

Nefndin hefur leitað álits hr. Árna Friðrikssonar fiskifræðings um frv. þetta, og telur hann samþykkt þess geta orðið til mikilla bóta.

Einstakir nefndarmenn hafa óbundnar hendur um breytingartillögur, sem fram kunna að koma við frv.